

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Dorina Tăut, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală privindul pe

*Sîziuk Vasili Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în mun. Xxxxx,
șos. Xxxxx, xxx, ap. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 29.09.2015 – 18.04.2017;*
- 2. instanța de apel: 29.11.2017 – 06.02.2018;*
- 3. instanța de recurs: 13.05.2019 – 17.07.2019.*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Central din 18.04.2017, a fost încetat procesul penal intentat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, în privința lui Sîziuk Vasili, în temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, pe motivul intervenirii amnistiei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond reținut că, inculpatul Sîziuk Vasili la 28 decembrie 2014, aproximativ la orele 21:00, aflându-se la domiciliul său, situat pe șos. Muncești 794, ap. 9, mun. Chișinău, acționând intenționat și demonstrativ, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând într-un mod grosolan ordinea publică, a ieșit la balconul apartamentului indicat, de unde, cu glas tare, a amenințat locatarii blocului și persoanele ce se aflau în curte, că va exploda blocul locativ cu ajutorul unei grenade defensive de mână de model F-1, care ulterior, s-a dovedit a fi mulaj, confecționat artizanal, asamblată cu un mulaj al focosului de model UZRGM.

Acțiunile inculpatului Sîziuk Vasili fiind încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

2.1. Prin ordonanța procurorului din 10 mai 2016 (f.d. 186), a fost modificată învinuirea inculpatului Sîziuk Vasile, în sensul agravării, astfel tot el, se învinuiește de faptul că în același loc și timp, continuînd acțiunile sale infracționale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, admitînd în mod conștient survenirea urmărilor prejudiciabile a aruncat cu un cuțit de bucătărie în direcția colaboratorilor de poliție, ce se aflau la fața locului în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu, astfel încadrînd acțiunile în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, adică *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Nadejda Barbalat, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Sîziuk Vasili să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 478, 72 lei, iar corpul delict mulaj de grenadă defensivă de mână de model F - 1 a le lăsa la păstrare în secția tehnico-explozive a DTCEJ Centru a CTCEJ al IGP al MAI.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a indicat următoarele:

- consideră neîntemeiată soluția instanței de judecată privind încetarea procesului penal în baza art. 1 a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25 - a de la proclamarea independenței Republicii Moldova;

Astfel, potrivit art. 1 al Legii citate, aceasta se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12;

- căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Aplicarea oricărei modalități de liberare de pedeapsă penală, prevăzute de prezenta lege, poate avea loc doar în condițiile în care instanța de judecată constată întrunirea cerințelor stipulate la alin. (1).

- din conținutul sentinței contestate, s-a constatat că cerința imperativă a alin. (3) art. 1 al Legii privind amnistia nu a fost respectată, iar încetarea procesului penal în privința

inculpatului Sîziuk Vasili este ilegală;

- potrivit art. 57 Cod penal, persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, după săvârșirea infracțiunii s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Nici una dintre aceste condiții nu s-au constatat în prezenta cauză, dimpotrivă cererea inculpatului (de fapt a apărătorului acestuia) denotă tendința acestuia de eschivare de la răspundere penală;

- nici pe parcursul urmăririi penale, nici pe parcursul judecării cauzei Sîziuk Vasili nu a recunoscut vinovăția, nu s-a căit de cele comise, procesul penal a durat de la data de 28.12.2014 până la 18.04.2017, adică 2 ani și 4 luni, în toată această perioadă inculpatul nu a manifestat voința de a recunoaște fapta și a se căi de cele comise, doar după intrarea în vigoare a Legii privind amnistia a înaintat cerere de aplicare a acesteia și exonerare de răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chisinau din 06 februarie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată și că în privința sa sunt aplicabile prevederile art. art. 1 și 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a indică că argumentele procurorului ce se referă la necesitatea condamnării inculpatului, invocându-se netemeinicia aplicării actului amnistiei, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, or inculpatul Sîziuk Vasili și-a recunoscut vina, a manifestat căință activă, a conștientizat gravitatea faptei comise manifestând sentimente de regret față de fapta comisă și de consecințele acesteia, de asemenea faptele au fost săvârșite până la adoptarea Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, pedeapsa la infracțiunea care i-a fost incriminată este mai blândă decât închisoarea pe un termen de 7 ani, infracțiunea săvârșită nu se include în categoria infracțiunilor pentru care nu se aplică amnistia, prin urmare, prima instanță făcând

uz de prevederile Legii nr. 210 întemeiat a conchis că procesul penal de învinuire a lui Sîziuk Vasili, urmează a fi încetat, dat fiind faptul că sunt întrunite condițiile cu privire la aplicarea amnistiei prevăzute de Legea nr. 210 din 29 iulie 2016.

De asemenea, instanța de apel a respins și solicitarea procurorului referitor la încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului Sîziuk Vasili, or conform art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă că, instanța de apel incorect a menținut sentința de încetare a procesul penal în privința inculpatului Sîziuc Vasile pe motivul intervenirii actului de amnistie, deoarece ultimul nu întrunește condițiile necesare pentru aplicarea actului de amnistie sus-indicat, or potrivit art. 1 alin. (1) al Legii nr. 210 din 29.07.2016, inculpatul nu s-a autodenunțat de bună voie, nici nu a contribuit activ la descoperirea acesteia or, inculpatul Sîziuc Vasile fiind audiat, nici pe parcursul urmăririi penale, nici pe parcursul judecării cauzei nu a recunoscut vinovăția, nu s-a căit de cele comise, procesul penal a durat de la data de 28.12.2014 până la 18.04.2017, adică 2 ani și 4 luni, în toată acesta perioadă inculpatul nu a manifestat voința de a recunoaște fapta și a se căi de cele comise, doar după intrarea în vigoare a Legii privind amnistia a înaintat cerere de aplicare a acesteia și exonerare de răspundere penală, prin urmare nu inculpatul n-a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Recurentul în textul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru

a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Tot din textul recursului se evidențiază, că recurentul în principiu critică hotărârile instanțelor de fond pentru faptul că a fost adoptată o soluție de încetare a procesului penal în baza art. 2 al Legii privind amnistia, ce contravine interdicțiilor prevăzute de art. 1 alin. (3) al Legii nominalizate din motiv că inculpatul nu s-a autodenunțat de bună voie și nici nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

Verificând decizia recurată și opozant criticilor invocate sub aspectul prezenței cazului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că în prezenta speță instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, hotărârea adoptată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la caz, la încetarea procesului penal în privința inculpatului, din motivul aplicării Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Colegiul penal menționează că, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29.07.2016 (în vigoare din 09.09.2016), căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

La rândul său, art. 57 alin. (1) Cod penal stabilește că persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, după săvârșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Totodată, Colegiul notează, că în cazul când nu s-a cauzat vreun prejudiciu, instanța poate aplica prevederile art. 2 din Legea nr. 210, numai dacă inculpatul a manifestat căința activă prin autodenunțare sau prin contribuire activă la descoperirea infracțiunii.

Raportând conținutul normelor legale menționate la materialele din dosar și argumentele recurentului, Colegiul penal consideră că ultimele sunt neîntemeiate, or, contrar celor invocate de recurent, se constată că inculpatul Sîziuk V. la data de 14.09.2016 a depus cerere prin care a solicitat încetarea procesului penal în privința sa și liberarea de răspundere penală în temeiul Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova (f.d. 220, vol. I), menționând că se căiește sincer de cele

comise, recunoscându-și vina integral. Cerere pe care a susținut-o în ședința de judecată în prima instanță și a solicitat admiterea acesteia.

Reieșind din cele menționate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra corectitudinii soluției instanțelor de fond, de încetare a procesului penal în privința inculpatului în legătură cu aplicarea actului de amnistie, or condițiile pentru aplicarea actului respectiv au fost întrunite pe deplin, ceea ce denotă că argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide asupra netemeinicii motivelor invocate de recurent, precum și asupra lipsei altor motive care, examinate din oficiu, ar impune casarea deciziei atacate, din care considerente recursul declarat este apreciat ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Sîziuk Vasili Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **02 august 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana